

Vraag nr. 73
van 17 februari 1998
van de heer JOS STASSEN

FIVA-decreet – Overlegcommissie Visvergunningen

Zodra de Europese administratie eerstdaags haar goedkeuring zal geven aan de regelgeving van het FIVA-decreet (Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Cultuursector), kan dit voor de jonge visser die een eigen vaartuig wenst over te nemen of aan te schaffen en eventueel ook te renoveren, een grote stimulans betekenen om de stap te zetten, aangezien er voor hem ruime mogelijkheden worden gecreëerd voor een rente- of een kapitaalsubsidie voor de investeringen die hij wenst te doen.

Hoeveel daarvan ook wordt verwacht, toch is er een belangrijke beperking die het voor jonge vissers financieel meestal totaal onmogelijk maakt in het bedrijf te stappen, met name het verkrijgen van een visvergunning. Die behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, kan zelfs tot 45.000 frank per pk oplopen, en is vooral door buitenlandse en kapitaalkrachtige investeerders zeer gegeerd.

Dit is onder meer een verklaring voor de aanzienlijke uitreding van onze vloot naar Nederland.

Dit knelpunt zou nochtans een oplossing kunnen krijgen binnen de Overlegcommissie Visvergunningen, waarin ook ambtenaren van het departement van de minister zitting hebben.

1. Werde de relatie tussen het verkrijgen van een visvergunning en de uitvoering van het FIVA-decreet reeds in de genoemde Overlegcommissie besproken ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, wanneer en met welke eventuele knelpunten en resultaten ?
2. Wat zijn de beleidsopties van de minister voor de FIVA-aanvragen die onuitvoerbaar blijken door de hoge prijs van de visvergunningen, en voor de besteding van de door deze situatie niet opgebruikte kredieten ?
3. Hoeveel FIVA-aanvragen werden reeds ingediend en voor welke bedragen ? Welk percentage daarvan wordt gevormd door de aanvragen die afhankelijk zijn van het verkrijgen van een visvergunning en wat is de grootteorde van de vergunningsbedragen daarin ?

Antwoord

1. Op de vergadering van de Overlegcommissie Visvergunningen van 21 juni 1997 werd door het Vlaams Gewest aangedrongen om de regelgeving inzake de visvergunningen aan te passen en in overeenstemming te brengen met de FIVA-regelgeving. Er werd aansluitend een bijzondere werkgroep binnen de schoot van deze commissie opgericht om het vergunningenbeleid kritisch te onderzoeken. Hierop werden ook een aantal kredietinstellingen als experts gehoord.

In het kader van deze vergaderingen kwam eens te meer de samenhang tussen visvergunningenbeleid, quotabeleid en investeringsbeleid tot uiting. Om onder meer de kapitalisatie in hoofde van de vergunningen (princiepelijk visrecht) terug te dringen, werd door de Rederscentrale en het Vlaams Gewest aangedrongen de visquota te individualiseren, zodat de kapitalisatie gebeurt in hoofde van de economische factor (kwantitatief visrecht).

Bij schrijven van 13 januari 1998 werd bij de bevoegde federale minister nogmaals aangedrongen op harmonisering van de Vlaamse en federale regelgevingen en individualisering van de visquota. Door de Rederscentrale werd recentelijk terzake een basisdocument bij de federale minister ingediend die dit verzoek van de sector uitgebreid argumenteert. Dit heeft ertoe geleid dat binnenkort de besprekingen binnen voornoemde werkgroep opnieuw zullen worden aangevat, meer bepaald ook over een aanpassing van de regelgeving inzake de visquota.

2. FIVA-aanvragen voor aankoop van een vissersvaartuig met vreemde middelen worden ingediend door de kredietinstellingen met inachtna-me van de FIVA-steun, meer bepaald ook de overheidswaARBorg. Dientengevolge betreft het aanvragen die reeds op hun haalbaarheid werden getoetst voor vaartuigen die over een visvergunning beschikken, voorwaarde voor subsidiëring.

Dit neemt niet weg dat de administratie de aangehaalde problematiek kent, reden waarom wordt aangedrongen op een individualisering van de quota, waardoor de kapitalisatie van de visvergunningen zou kunnen worden teruggedrongen.

De inmiddels ingediende aanvragen (zie punt 3) laten niet toe te besluiten dat de middelen op de begroting niet zouden kunnen worden uitgeput.

3. Voor de begroting 1998 waren er per 1 maart 1998 reeds twaalf FIVA-aanvragen ingediend voor een totaal bedrag aan investeringen van 238 miljoen frank. Het betreft in alle gevallen dossiers voor de aankoop of modernisering van vaartuigen in het bezit van een visvergunning, aangezien deze laatste conform de regelgeving op de visvergunningen in principe het vaartuig volgen en niet overdraagbaar zijn.

Eventuele aanvragen voor aankoop van vaartuigen zonder visvergunning kunnen slechts worden gehonoreerd na het verkrijgen van een visvergunning binnen de limieten van het Meerjarig Oriëntatieprogramma van de Europese Commissie (MOP). Voor het verlenen van vergunningen aan geïmporteerde vaartuigen (met uitzondering van garnalenvaartuigen) dient bovendien de regelgeving op de visvergunningen te worden aangepast. Een formele waardering van de visvergunning valt buiten beschouwing van de overheid bij de toepassing van de regelgevingen, zowel op de vergunningen als op het FIVA, aangezien zij niet verhandelbaar is, noch subsidieerbaar.